

KINH CHÁNH PHÁP HOA

QUYẾN 4

Phẩm 7: VĂNG CỐ

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Thời quá khứ xa xưa vô lượng vô biên kiếp đã qua, có Đức Phật hiệu là Đại Thông Chứng Tuệ Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật, Chứng Hựu.

Thế giới đó tên Đại thực giá, kiếp tên Sở tại hình sắc. Đức Phật ấy thuyết pháp trải qua thời gian nhiều vô lượng. Ví như đất trong cõi tam thiền đại thiền thế giới, giả sử có người đem nghiên nát hết đất nơi cõi Phật ấy thành ra hạt bụi nhỏ, rồi lấy một hạt bụi đi qua một ngàn thế giới Phật ở phương Đông đặt một hạt bụi, lại qua một ngàn cõi nước cũng đặt một hạt bụi. Cứ như thế đặt hết những hạt bụi trong tam thiền đại thiền thế giới khắp cõi phương Đông vô lượng cõi Phật. Ý các ông nghĩ sao? Có thể nào tính đến hết giới hạn số lượng của các cõi Phật ấy không?

Các Tỳ-kheo thưa:

– Bạch Thế Tôn, không thể tính hết được!

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Này các Tỳ-kheo! Số kiếp của Đức Phật ấy đã trải qua cũng như vậy, giống như có người đem tất cả bụi đặt ở các cõi Phật, không thể tính kể hạn lượng số bụi ở các cõi Phật kia, trăm ngàn muôn ức triệu số kiếp, phải biết từ khi Đức Phật đó diệt độ đến nay số kiếp càng lâu dài hơn, không thể nghĩ bàn, thật vô lượng, khó thể tính lường. Đức Đại Thông Chứng Tuệ thị hiện đạo lực, sau khi diệt độ số kiếp chánh pháp trụ thế cũng lại như vậy.

Đức Thế Tôn nói kệ:

Ta nhớ quá khứ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô số ức kiếp
Có đắng Như Lai
Phước trí tôn quý
Tên Đại Thông Tuệ
Hết sức nhân từ.
Khi ấy Thế Tôn
Đẳng trên loài người
Ví như lấy cõi
Thế giới Phật kia
Nghiền nát tan tành
Tất cả thành bụi
Giả sử có người
Dem từng hạt bụi
Qua ngàn cõi Phật
Mới đặt một hạt
Lần lượt như thế
Khắp cõi nước Phật
Người ấy đặt bụi
Đây khắp Phật quốc
Bao nhiêu cõi đó
Tất cả khắp nơi
Thế giới vô hạn
Không thể tính đếm
Tất cả sở hữu
Cõi nước đại Thánh
Các bụi đã có
Không thể hạn lượng
Đều đem nghiền nát
Khiến không còn thừa
Đại Thánh chí tôn
Diệt độ như đây
Phật ấy an trụ
Diệt độ hoàn toàn
Số kiếp như thế
Vô lượng ức ngàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu muốn tính đếm
Không thể nghĩ bàn
Diệt độ đến nay
Bao nhiêu kiếp số.
Đẳng Dao Sư ấy
Lâu xa đến nay
Các chúng đệ tử
Và hạnh Bồ-tát
Trí tuệ Như Lai
Cao xa vời vợi
Nay Phật đều biết
Phật đó diệt độ.
Tỳ-kheo phải biết
Trí tuệ của Phật
Tỏa sáng vô cùng
Như nhau không khác
Phật biết rốt ráo
Vô lượng kiếp qua
Vi diệu vô cùng
Pháp nghĩa vô lậu.*

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Đức Đại Thông Chứng Tuệ Như Lai Chánh giác thọ bốn mươi bốn ức trăm ngàn kiếp. Đức Như Lai vì đạo Vô thượng chánh chân, đầu tiên ngồi dưới cội cây trong đạo tràng, lặng im trong một kiếp, cho đến hai kiếp nhưng chẳng được Chánh giác. Đức Như Lai ngồi yên đến mười kiếp thân và tâm không dao động, thân thể không mỏi mệt cũng không nhớ nghĩ, tư tưởng vắng lặng và hướng đến các pháp, nơi đạo tràng hàng phục ma quân và sắp thành Chánh giác.

Các vị Thiên tử ở cung trời Dao-lợi hóa làm tòa Sư tử lớn, cao bốn mươi dặm. Khi Phật ngồi trên tòa này an trụ trong thiền định, các vị Thiên tử ở cõi Phạm thiên tuôn hoa trời xuống như mưa trong vòng bốn ngàn dặm, gió tự nhiên thổi lên đem các hoa thơm rải trên chỗ Phật. Đức Phật ngồi dưới gốc cây mãn mươi trung kiếp, hoa trời rơi mãi khắp nơi mãn kiếp không dứt. Từ Thiên vương và các vị Thiên tử trổi các kĩ nhạc âm thanh như sấm vang rền, thường đem

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hoa hương, kĩ nhạc cúng dường Đấng Đại Thánh chưa từng ngưng trễ.

Này các Tỳ-kheo! Đức Thế Tôn Đại Thông Chúng Tuệ cho đến mười kiếp thành tựu đạo Vô thượng chánh chân, thành Bậc Tối Chánh Giác cho đến lúc diệt độ, chư Thiên cúng dường không ngớt.

Lúc Phật còn là Thái tử chưa xuất gia, Ngài có mười sáu người con, tướng tốt đoan chính, trí tuệ không ai sánh kịp, tướng mạo nhân hòa, nho nhã tuyệt đỉnh. Khi ấy mươi sáu vị vương tử, mỗi vị đều có các đồ chơi tốt đẹp và ở nơi đó thường ngoạn vui vẻ không thể nói hết. Các loại vật dụng đều đầy đủ đàm cầm, kĩ nhạc cũng nhiều vô lượng.

Các vị vương tử nghe vua cha thành Phật Thế Tôn Vô Thượng Chánh Giác, lúc ấy tự nhiên có tiếng Pháp âm lớn, liền bỏ nước, bỏ ngôi Chuyển luân vương và muôn ức nhân dân, các trò vui chơi ca nhạc, có quyền thuộc vây quanh cùng vô số các bậc Thánh hiền, vua chúa đông trăm ngàn muôn ức không thể tính hết; tất cả các loài chúng sinh tụ hội rất đông đều đi theo và đến đạo tràng của Đức Phật để đầu, mong được đánh lễ, vâng thọ lời Phật dạy. Đến nơi, mọi người đều nghiêm trang cung kính, cúi đầu đánh lễ dưới chân Phật, đi quanh Đức Phật ba vòng rồi đứng qua một bên, dùng kệ tụng:

*Dại Thông Chúng Tuệ
Bậc Tối tôn quý
Tích lũy bình đẳng
Vô lượng số ức,
Dùng nghĩa thương diệu
Thương xót chúng sinh
Hạnh nguyện đầy đủ
Ở nơi Hiền thánh
Chuyên tu khổ hạnh
Trọn mươi trung kiếp
Nhất tâm chuyên tinh
Ở nơi thiền tọa
Thân tâm thanh tịnh
Mà không dao động*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thiêu hủy khổ hoạn
Như chặt rẽ cây
Nơi tâm phân biệt
Và chí sâu cạn
Chưa từng tiến thoái
Cũng không tán loạn
Không có tăng giảm
Lặng lẽ ứng hợp
Tịch định cứu cánh
Không có các lậu
Hiện tại cát tường
Luôn được an ổn
Do không chấp tướng
Nên thành Phật đạo
Các con thấy vậy
Thêm trí vô úy
Các việc như thế
Tăng lớn đức nghĩa
Không kể thân mạng
Đều đoạn họa khổ
Tích lũy nhẫn nhục
Không tham an lạc
Đạo tuệ sáng suốt
Không còn khổ đau
Ở nơi vắng lặng
Phát khởi tinh tấn
Kẻ không kính tin
Pháp âm chư Phật
Đêm dài tối tăm
Tôi đọa đường ác
Khi mất thân người
Rơi vào nẻo xấu
Bị tất cả đời
Thấy đều hủy báng.
Hôm nay được gặp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Thánh phụ thế gian
Đạo ấy tối thượng
Không có các lậu,
Ở thế gian này
Mà được cứu độ
Và các quá khứ
Đại Thánh Đạo Sư.*

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Này các Tỳ-kheo! Các vị đế vương và các vị thái tử ấy, các anh em thái tử đều là đồng tử, đã ca ngợi, tán thán Đức Đại Thông Chứng Tuệ Như Lai Chí Tôn Đẳng Chánh Giác. Sau khi dùng những lời êm dịu tuyên dương, ca tụng xong, các vị vương tử liền thỉnh cầu Đức Thế Tôn, xin Ngài thuyết kinh pháp, phân biệt làm cho an trụ, vì sự an ổn và thương xót lớn làm lợi ích cho các chúng sinh, chư Thiên và nhân loại. Lại nói kệ ca ngợi:

*Cúi xin Thế Tôn
Thuyết giảng kinh điển
Khai hóa chúng sinh
Phát khởi mọi người,
Chúng sinh ba cõi
Đều đang khát ngưỡng
Ngộ được ý đạo
Nhờ ân hóa độ.
Chư Phật đại Thánh Tôn
Trăm phước pháp trang nghiêm
Đẳng thành tựu cao tột
Trí tuệ thật tối thắng,
Vì chư Thiên giảng pháp
Và nhân loại thế gian
Độ thoát cho chúng con
Và các loài chúng sinh
Đúng thời hiện pháp sáng
Tuệ nghĩa của Đức Phật
Cũng vậy nay ở đây*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hiển bày đạo tối thượng
Khiến các loài quần sinh
Đều được hưởng pháp ấy
Thế Tôn biết tất cả
Các hạnh tuệ hoàn toàn
Nên vì phân biệt nói
Đức hạnh đời trước làm
Ngài đều biết chúng sinh
Tâm chúng ưa thích gì
Nên vì chuyển pháp luân
Tối thắng không ai sánh
Thoát khỏi ách chúng sinh
Đều đến nơi đại đạo.*

Phật bảo các vị Tỳ-kheo:

–Lúc ấy Đức Thế Tôn Đại Thông Chúng Tuệ Như Lai biến hóa trong thế giới mười phương năm trăm muôn ức các cõi Phật ở mỗi phương đều chấn động sáu cách, ánh sáng chiếu khắp tận cùng thế giới, soi chiếu tất cả cảnh giới của chư Phật, bao nhiêu thứ ánh sáng của trời, thần trong hư không, ánh sáng rực rõ của mặt trời, mặt trăng cũng không sánh kịp, ánh sáng ấy vượt xa hơn ánh sáng cung điện, đèn đài của chư Thiên, ánh sáng ấy chiếu ngược rực rõ lên cõi Phạm thiên.

Đức Phật biến hiện ánh sáng điềm lành bao phủ tất cả khiến cho các ánh sáng khác không trông thấy được. Ánh sáng ấy chiếu soi rực rõ khắp chốn thiền thượng, nhân gian. Các loại chúng sinh hoặc sống ở các cõi khác đều trông thấy nhau, mỗi người đều nói:

–Hôm nay trong đây tại sao bỗng sinh ra chúng sinh khác?
Khi ấy các cõi trời khắp nơi đều chấn động.

Lúc bấy giờ phương Đông vô lượng vô biên cõi Phật, trăm ngàn muôn ức cung điện Phạm thiên, tự nhiên ánh sáng chiếu rực rõ. Các Phạm thiên vương tự nghĩ: “Vô số cung điện, đèn đài cõi trời đều sáng sủa, ánh sáng xuyên suốt nhau, vì nhân duyên gì mà hiện điềm tốt này?” Muôn ức trăm ngàn chúng Đại Phạm thiên trong năm trăm thế giới mỗi vị từ nơi cung điện của mình cùng đến hội họp với nhau để suy luận về sự thể đó. Trong chúng đó có vị Đại Phạm thiên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tên Hộ Quần Sinh, vì các Phạm thiên mà nói kệ ca ngợi:

*Cung điện phòng xá
Chúng ta hôm nay
Chư hiền nên biết
Ánh sáng lớn này
Vượt thăng chư Thiên
Ai cũng ưa thích
Do nhân duyên gì
Hiện điêm lành này?
Hay thay đến đây
Tìm ý nghĩa ấy
Khi các Thiên tử
Hôm nay tự đến
Theo Thánh ý nào
Hiện thân như thế
Những điều thấy được
Vốn chưa từng có.
Thân cận chư Thiên
Là vua cõi người
Tướng các bậc Thánh
Xuất hiện ở đồi,
Ánh sáng tối diệu
Chiếu cả mười phương
Rung động tất cả
Mới như thế này.*

Này các Tỳ-kheo! Khi ấy vô số ức Phạm thiên ở năm trăm thế giới từ phương Đông đều cùng nhau đến xa, thấy ở phương Tây Đức Đại Thông Chúng Tuệ Như Lai Chánh Giác ngồi trên tòa Sư tử dưới cội Bồ-đề nơi đạo tràng, có hàng chư Thiên, Long, Thần, A-tu-luân, Ca-lưu-la, Chân-dà-la, Ma-hưu-lặc, Nhân phi nhân và mười sáu vị vương tử cùng quyến thuộc vây quanh. Khi thấy như vậy, tất cả cùng khuyển thỉnh mong Đức Thế Tôn thuyết kinh. Các vị Phạm thiên đến chỗ Đức Như Lai cúi đầu đánh lỗ sát đất, đi quanh Đức Phật vô số vòng. Họ cầm hoa sen lớn như núi Đại Tu-di rải lên cây Đức Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ngồi, cây đó cao bốn mươi dặm. Cúng dường hoa xong, mỗi vị Phạm thiên đem cung điện dâng lên Đức Thế Tôn và thưa:

–Cúi xin Đức Phật xót thương nạp thọ hoa và cung điện chúng con cúng dường.

Các vị Phạm thiên dùng kệ ngợi khen:

*Đức Phật vô lượng
Chưa từng được gấp
Vì lòng thương tưởng
Hiện ra nơi đời,
Thế Tôn diễn pháp
Như Sư tử rồng
Thường hay cứu hộ
Muời phương chúng sinh.
Chúng con trải qua
Theo đến chõ này
Đã đi năm trăm
Ngàn muôn ức cõi,
Tinh các cõi nước
Bao nhiêu chủng loại
Đều rời cung điện
Đi đến Thánh Tôn.
Tất cả chúng con
Nhờ đức đời trước
Bao nhiêu tốt đẹp
Các cung điện báu,
Đều đem đến đây
Tôn kính dâng lên
Xin Đức Thế Tôn
Xót thương nạp thọ.*

Khi ấy các vị Đại Phạm thiên ca ngợi Đức Thế Tôn rồi, cả năm trăm vị đều bạch Đức Phật:

–Cúi xin Thế Tôn chuyển pháp luân diễn nói pháp Đại thánh, độ thoát chúng sinh, khiến cho họ được Niết-bàn.

Năm trăm vị Phạm thiên và trăm ngàn muôn ức hội chúng hợp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lại cùng cất tiếng ca ngợi:

*Xin Thế Tôn thuyết kinh
Đắng phước trí phân biệt
Nên hiện sức Từ tâm
Độ chúng sinh khổ não.*

Lúc ấy thấy các vị Phạm thiên dâng lên cung điện Đức Phật lặng yên nhận lời. Bấy giờ các vị Phạm thiên ở năm trăm ngàn muôn ức cõi nước phương Đông nam mỗi vị đều tự thấy cung điện mình ánh sáng chói lòa, rực rỡ từ xưa chưa từng có, nên tất cả đều cùng nhau hội họp lại. Trong chúng có một vị Đại Phạm thiên tên là Tối Từ Ai, vì các Phạm thiên mà nói kệ khen ngợi:

*Các Đại thiên nên biết
Đây là điểm lành xưa
Cung điện đều biến động
Có rất nhiều tướng tốt,
Nên có các Thiên tử
Người người họp tại đây
Là oai thần vị nào
Khiến cung điện chói sáng
Nay Phật hiện ra đời
Đắng Trung Tôn phước trí
Cho nên các cung điện
Hiện ánh sáng như thế
Chúng ta nên đến hỏi
Việc này đúng vậy chăng?
Từ xưa cho đến nay
Chưa từng thấy như vậy
Bốn phương có ánh sáng
Chiếu soi muôn ức cõi
Nay chắc là như vậy
Phật sẽ hiện đời này.*

Này các Tỳ-kheo! Khi ấy năm trăm ngàn muôn ức Phạm thiên, mỗi vị cùng nhau rời khỏi cung điện của mình, đem các loại hoa trời to như núi Tu-di đi đến hướng Tây bắc. Từ xa họ trông thấy Đức Như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lai Đại Thông Thánh Tuệ ngồi trên tòa Sư tử, dưới cội Bồ-đề nơi đạo tràng, đang thuyết pháp cho chư Thiên, Long, Thần, A-tu-luân, Ca-lưu-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc và các quyến thuộc vây quanh. Khi trông thấy như vậy, các vị Phạm thiên liền đến đánh lỗ đất, đi quanh Đức Thế Tôn vô số vòng, tay cầm hoa lớn tung rải lên Đức Phật.

Các vị Đại Phạm thiên và hàng quyến thuộc dùng kệ ngợi khen:

*Lạy Đấng cao tột
Ngài là Đại Thánh
Bậc Thầy chư Thiên
Tiếng như chim loan,
Xướng đạo độ khắp
Chư Thiên, loài người
Xin cúi đầu lê
Vì thương thế gian
Được chưa từng có
Ở đời khó gặp
Dung nghi chói sáng
Nay mới được gặp,
Vốn trong trăm đời
Tích đức giải không
Tâm mươi ức Phật
Thọ kiếp như bụi.
Đấng Nhân trung tôn
Phân biệt không tuệ
Và thường giảng thuyết
Khéo dùng phương tiện
Chư Thiên quần thần
Chúng sinh thấy được
Đầy đủ ức ngàn
Số đến tám mươi
Mắt tuệ thấy suốt
Đến nơi cứu độ
Che chở tất cả*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trong pháp của Phật
Nên hiện ở đời
Thương xót chúng sinh
Chúng con nhờ phước
Rất khó được gặp.*

Muôn ngàn vô số các vị Phạm thiên khuyển thỉnh Đức Thầy Tôn xin Ngài chuyển Pháp luân diễn nói kinh nghĩa để hóa độ khắp quần sinh, cứu thoát ba cõi, khiến cho họ được an ổn. Các vị Phạm thiên một lòng đồng tiếng ca ngợi:

*Đại nhân tối thượng
Xin chuyển pháp luân
Mong giảng kinh pháp
Vì khắp mọi loài
Độ thoát quần sinh
Tai họa khổ não
Khiến cho tất cả
Giải thoát vui mừng,
Ai mà nghe được
Đều thành Phật đạo
Chư Thiên, nhân dân
Nhờ an an ổn,
Chúng A-tu-luân
Sẽ được giảm bớt
Ban cho nhẫn nhục
An lạc thêm nhiều*

Khi ấy Đức Đại Thông Chứng Tuệ Như Lai lặng yên nhận lời.

Này các Tỳ-kheo! Lúc bấy giờ ở trăm ngàn muôn ức cõi nước Phật ở phương Nam, phương Tây, cung điện, cung điện của các vị Đại Phạm thiên đều có ánh sáng rực rỡ huy hoàng xuyên suốt khắp nơi. Khi ấy các vị Phạm thiên tự thấy cung điện mình uy nghiêm chói sáng, lấy làm lạ trước việc chưa từng có, liền cùng nhau tụ hội. Mỗi vị đều suy nghĩ: “Vì sao cung điện của chúng ta chói sáng như thế này?” Trong đó có vị Đại Phạm thiên tên là Thiện Pháp nói kệ ca ngợi:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Đại Thánh ra đời
Chân thật không dối
Tất cả cung điện
Rực rỡ chói lòa,
Có điểm lành này
Hiện nơi thế gian
Lành thay mong được
Áo nghĩa như đây.
Quá khứ vô số
Ngàn muôn ức kiếp
Chưa từng thấy được
Hiện tượng thế này,
Sẽ có Như Lai
Xuất hiện ở đời
Khiến các Thiên tử
Tự nhiên cùng đến.*

Này các Tỳ-kheo! Khi ấy năm trăm ngàn muôn ức các vị Phạm thiên từ cung điện của mình trông thấy các đóa hoa lớn như núi Tu-di, mỗi vị đều cầm theo hoa ấy để cúng dường, cùng đi đến phương Bắc. Họ thấy Đức Như Lai Đại Thông Chúng Tuệ ngồi trên tòa Sư tử dưới cội Bồ-đề, ở nơi đạo tràng giảng thuyết kinh pháp cho vô số chư Thiên, Long, Thần, A-tu-luân, Ca-lưu-la, Chân-dà-la, Ma-hưu-lặc và quyến thuộc vây quanh. Tất cả cùng đến chỗ Phật cúi đầu đánh lỗ đất và nhiễu quanh vô số vòng, rồi đem hoa lớn như núi Tu-di tung lên cúng dường và đem cung điện dâng lên Đức Thế Tôn, cúi xin Ngài thương xót nhận sự hiến cúng mà ở đó.

Các vị Phạm thiên một lòng đồng thanh nói kệ ngợi khen:

*Chư Phật ra đời
Rất khó được gặp
Số kiếp lâu xa
Nay mới được gặp
May mắn đến đây
Đoạn trừ ái dục
Sung mãn tròn đầy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cho cõi Tam thiêng
Chư Đại Đạo Sư
No đủ kẻ đói
Từ xưa đến nay
Chưa từng thấy nghe
Như hoa Linh thụy
Khó được trông thấy
Đạo tuệ khó gấp
Lâu lâu mới có.
Cung điện chúng con
Vô lượng tốt đẹp
Nhờ oai thần Phật
Mà được thế này
Cúi xin thương xót
Kính dâng nạp tho
Nguyễn ở trong đây
Hiển bày Đạo nhẫn.*

Các vị Phạm thiên khuyển thỉnh Đức Thê Tôn:

– Cúi mong Đức Thê Tôn thương tưởng chuyển pháp luân, giảng nói kinh điển làm cho tất cả chư Thiên, Thần, Sa-môn, Phạm chí được nhiều an lạc, lợi ích. Thiên thương, thế gian đều được nhờ ân.

Lúc ấy các vị Phạm thiên cùng đồng thanh nói kệ ngợi khen:

*Cúi mong Thê Tôn
Diễn rộng kinh điển
Xót thương nên chuyển
Đại Thánh pháp luân,
Giảng pháp vô lượng
Như sấm vang rền
Cúi xin thương tưởng
Thổi loa pháp lớn;
Đem đại kinh điển
Mưa pháp thế gian
Khéo dùng phân biệt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Dạy pháp diệu kỳ,
Chúng con khuyến thỉnh
Nguyễn giảng đạo tuệ
Khai hóa chúng sinh
Trăm ngàn muôn ức.*

Phương Tây nam, phương Tây bắc và phương Đông bắc mỗi phương cũng đều như vậy. Vô số Phạm thiên không thể tính hết. Phương trên, phương dưới, mỗi phương cũng thấy các vị Phạm thiên đều tự thấy cung điện ánh sáng chói rực khắp nơi, lấy làm lạ trước việc chưa từng có. Ở mỗi phương năm trăm ngàn muôn ức các chúng Phạm thiên mỗi vị đều rời cung điện đi đến chỗ Phật, có vị Đại Phạm thiên tên Diệu Thức liền nói kệ ca ngợi:

*Lành thay, xin chư Phật
Đấng Thánh Minh cứu thế
Vì chúng sinh ba cõi
Khai thị Chánh giác thừa!
Làm mắt khắp thế gian
Thấy suốt mười phương cõi
Khai thông môn cam lô
Độ thoát cho tất cả.
Thuở xưa vô lượng kiếp
Nhân Trung Tôn chưa hiện
Chúng sinh sống mờ tối
Khiến hiện ở mười phương
Thích địa ngục thêm nhiều
Ua vui chốn súc sinh
Đời sau đọa ngạ quỷ
Úc số khó nghĩ bàn
Được thân trời mãi vui
Thọ chung đọa nẻo ác
Nếu được nghe Phật pháp
Đạt đến đạo bình đẳng
Chí hạnh theo Phật tuệ
Sẽ giúp khắp quần sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Đều về nơi an ổn,
Không mất tưởng thú vui
Thường không hành Phật đạo
Không ở trong chánh pháp
Trái thánh giáo vô lượng
Liền đọa nơi ác thú.
Nay gặp ánh sáng thế
Vì thiện nên vâng hối
Vượt tất cả chúng sinh
Mà thực hành từ ái
Liền thấy Đức Thế Tôn
Rõ không, tuệ vô lậu
Chư Thiên và thế gian
Ở đây đều khuyến thỉnh
Cung điện đẹp vô lượng
Giống như đức oai thần
Ban khắp ngọc minh nguyệt
Mong Đăng Đại Đạo Sư
Nap thọ con cúng dường
Xót thương nhận cung điện
Khiến con cùng chúng sinh
Đạt thành Vô thượng đạo.*

Này các Tỳ-kheo! Lúc đó năm trăm ngàn muôn ức chúng Đại Phạm thiên tán thán, ca ngợi Đức Phật xong liền thỉnh cầu Đức Phật chuyển đại pháp luân, khai hóa làm an ổn cho chúng sinh khắp mười phương, lại ca ngợi rằng:

*Cúi mong giảng nói
Vô thượng pháp luân
Xin đánh trống pháp
Dùng tiếng vi diệu
Độ thoát chúng sinh
Bao tai nạn khổ
Xót thương thị hiếu
Đạo lớn Niết-bàn.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Chúng con khuyến thỉnh
Cúi xin thuyết pháp
Cứu giúp muôn loài
Và khắp thế gian,
Âm thanh êm dịu
Phát ra tiếng mâu
Trăm ngàn ức kiếp
Tích lũy đức hạnh.*